

Set joventuts sense opinar

Desseguida, en escriure la capsalera d'aquesta nostra impresió, ens sentim convidats a unes divagacions sobre del número set. És ben simbòlica aquesta xifra per descapdellar-ne bones troques de fill! Ens contentarem però solament amb dir-ne ço més interessant de la vida d'una Dictadura, que ara mateix és a can taps. I ço que sobreix més que res en els set anys de la Dictadura és que la joventut no ens hem pogut declarar ni decantar clarament, explicitament com se sol dir. Durant aquests set anys la joventut portàvem a la boca una ambosta de fenc que ens ofegava, i els nervis els teníem lassats de no haver-los desplegat ni tan sols per desentumir-los.

Ara, a la migia dels set anys, les balances s'han capgirat, i hem pogut veure i veiem com se'n van les despulles rostos avall, i com cau la fullaraca i la brossa del tradicional castanyer i del pi sempre verdós. Una batzegada potent del tramuntanal que es congruïa als cimals més alterosos de les barbudes carenes de neu, va commoure'ls sobtadament, espolsant-ne el pugó retardada-ri de la creixença.

I avui, els arbres simbòlics, que som la joventut, alçarem frondosament les copes als aires de la llibertat.

Qui ho diu que nosaltres el jovent estem desarrelats i que dintre nostre sòc no hi corre la sava puixant de vida nova? Qui ho diu que serem com els altres i que caurem en les conxorxes dels veriderams que a la vida vella ho emvolcallaven tot?

No; de cap manera; els tramuntanals han bufat per no deixar rastre ni llevar de les eures carrinclones que abrigaven els troncs esberlats, podrits i carcavnats. Les eures no les volem, no han d'abrigar res; les coses les hem de veure netes i pelades per creure-les, i així ens donarem compte de la nosa que ens feien aquells tarlans tan bonics per fora i buits, de la mateixa buidor, per dintre.

Hi som a temps, podem redreçar-nos; aquestes set joventuts no ens hem lligat mai a ningú ni ens hem blincat. La fórmula sacra vinguada dels primers pobles que tastaren la sabor dels drets ciutadans, encara no ens fou atorgada. No

ens podem haver malmenat perquè no podíem fer ús dels nostres drets cívics: no teníem vot, per tan no som responsables de res. Ben altrament mantegades ens hem sacsajat per redreçar-nos, perquè ens sentíssin, perquè ens vejessin; que teníem sed de viure, desig d'alenar! I les carcasses ens baraven el pas! Avui cauen, avui són fora, i si poques en queden també se'n aniran. Que mai rebrollin!

Però que hem de fer?

Moment transcendental i boirós. Refiem-se però del bon pit, el seny i coratge, del juí que de la terra i de la història ens venen. I cada u valdrem com tots, i tots plegats més que tot.

Ubicant, donant només la vista a nostra ciutat, a la sempre ben amada Figueres, ens trobarem que ja fem un bon estol, que som tota una legió compacte i macissa, que pel cap baix no baixem pas de molt els 700. (Altres noms també ben simbòlics).

Som doncs 700 figuerencs joves, nous de trinca, que no hem votat mai, que no se'ns havia lliurat el dret de ciutadania i que hem de procurar, com més se pugui, l'enlairament de la ciutat i l'Empordà, que n'és el breçol.

Com? Senzillament. Anant al davant com per dret ens pertoca.

L'Empordà ha portat termes enllà quelcom de preciós, quelcom d'un tan alt valor d'esperit, que és un tresor. L'Empordà ha donat per a tots el cercle de l'amor, la sardana, sense imposar-la, que pel seu encís els altres l'han demanada i volguda. I si res hi han afegit ha set desformant-la, malhauradament. (Beneim però de passada l'obra del nostre Foment).

I a la llengua vernacle hi ha vessat

tota una cabassa de termes filològics i de bella sintaxi, què perxò el gran Muntaner va escriure la Crònica i era de Perelada. Què perxò el mateix rei Joan, l'amador de la gentilesa i mestre dels Jocs Florals estatjava's ben sovint i va morir-hi al castell d'Orriols, al peu del Fluvià, la nostra beta abundosa. Què perxò la niçaga la tenim a Sant Pere de Rodes; i a la recolzada de la badia Rosina hi vingueren els hel·lens, i a Torroella hi bastirem el pedestal del nostre Gènit, que encara no s'hi ha fet pedra, però que hi ha d'arribar.

Jovent figuerenc!! Jovent empordanès!! Doncs ja ho sabeu! Ara collirem, pel bé d'una tramuntanada els nostres drets, no els deixem perdre; no ens els deixem rebassar; aguantem-los fort; fem-nos els capdills de la croada, anem al davant, recordem-se que entre nosaltres fou on s'aixecaren lluitant per les llibertats totes els més valerosos homes, que foren els que primer ho sentiren de la Península, esculpint als seus escuts les eines del treball i frontant-les al portal de llur casa. Eren els remenses i èrem al segle XV. I lluminaren al món. Perquè així doncs no nosaltres també?

Exaltem i propaguem: l'Empordà.

Llibreria
Batllosera
LLIBRES
LLIBRES
LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES